

μίλα, γκρεμισταριά, γκρεμίστρα, γκρεμόβραχος, γκρεμός, γκρεμοτόπι, γκρεμοτοπιά, γκρεμότοπος, γκρεμούρα, γκρεμούρας, ραδιό.

2) Έρειπωμένη οικήα Μακεδ. (Βόιον.)

Ή λ. και ως τοπων. υπό τους τύπ. Γκρεμάδα Ήπ. (Μαργαρ. Πέρδικ.) Γκριμάδα Πελοπ. (Γορτυν.) Γκριμάδης Ήπ. (Ιωάνν.)

γκρεμάδι τό, ένιαχ. γκριμάδ' Ήπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Καστορ.) κρεμ-μάν Κύπρ. Πληθ. κρεμ-μάδκια Κύπρ.

Έκ του ούς. γκρεμός και της παραγωγ. καταλ. -άδι, πιθαν. και κατά το ρημάδι. Ό τύπ. κρεμ-μάν διατήν προφοράν του γκ ως κ εις αρχήν λέξεως ή κατά το κρεμώ.

1) Γκρεμάδα 1, τό όπ. βλ., Ήπ. (Ζαγόρ.) 2) Κατά πληθ., κατωφερεις άγροί, επί κλιτύος Κύπρ. 2) Γκρεμάδα 2, τό όπ. βλ., Μακεδ. (Καστορ.): "Όταν έγινι ού παναπατρισμός, τά βοήκαμι τουτα γκριμάδια τά σπίτια μας.

Ή λ. και ως τοπων. υπό τον τύπ. Γκριμάδ' Ήπ.

γκρεμαδιάζω ένιαχ. γκριμαδιάζου Ήπ. (Ζαγόρ.) γριμαδιάζω Ήπ. (Τσαμαντ.)

Έκ του ούς. γκρεμάδα ή γκρεμάδι.

1) Ένεργ. άμτβ., καταπίπτω εις έρείπια ένθ' άν. 2) Μέσ., ρίπτομαι κατά κρημνών Ήπ. (Τσαμαντ.): Γριμαδιάσου! (γκρεμοτσακίσου, ξεκουμπίσω, χάσου κ.τ.τ.) Συνών. γκρεμιδιάζω, γκρεμίζω, γκρεμοτσακίζω.

γκρεμάλι τό, ένιαχ. κρεμ-μάλιν Κύπρ. γρέμναλο Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)

Έκ του ούς. γκρεμός και της παραγωγ. καταλ. -άλι.

Κρημνός ένθ' άν.: Του φουρλαδάει μέσ' 'ς τά γρέμναλα (φουρλαδάει = έκσφενδονίζει) Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Πάησι 'ς τά γρέμναλα (πάησι = πήγε) αυτόθ. 'Σ τά γρέμναλα! (ένν. νά πᾶς' άρά) αυτόθ. Βλ. συνών. εις λ. γκρεμός.

γκρεμάρα ή, ένιαχ. γρεμνάρα Νάξ. (Άπύρανθ.) γρεμ-μάρα Σύμ. ιγρεμ-μάρα Σύμ.

Έκ του ούς. γκρεμός και της παραγωγ. καταλ. -άρα.

1) Μέγας κρημνός ένθ' άν.: "Έχε μιάν ιγρεμ-μάρα άθεόρατη! Σύμ. 2) Μέγας λίθος Σύμ.: "Η γρεμ-μάρα κάεται ακόμα κειά. Άρκουδω μιάν ιγρεμ-μάρα (άρκουδω = άρπάζω).

Ή λ. και ως τοπων. υπό τους τύπ. Γρεμνάρα Κρήτ. (Άργυρούπ.) Έγκρεμνάρα Σίφν. Άγκρεμάρα Κως (Κέφαλ.) Κρεμ-μάρα του Σκάρου Νίσυρ.

γκρεμαράκι τό, ένιαχ. έγρεμναράκι Νάξ. (Άπύρανθ.)

Έκ του ούς. γκρεμάρι κατά τύπ. ύποκορ.

Βράχος ένθ' άν.: Άσμ.

Πόν' ήμουν μέσ' 'ς τη θάλασσα χρουσόν έγρεμναράκι, νά πέρναν ή άγάπη μου, ν' άκούβησε λιάκι (πόν' = πού νά, είθε νά).

γκρεμάρι τό, ένιαχ. γρεμνάρι Ζάκ. Κρήτ. Νάξ. (Άπύρανθ.) γκρεμινάρι Στερελλ. (Φωκ.) γκρεμνάρι Γ. Χατζιδ. Γλωσσολ. Μελέτ. 125, 145 γρεμ-μάρι Σύμ. γρεμ-μάρι Κως Σύμ.

Τήλ. κρεμ-μάρι Λέρ. Νίσυρ. Τήλ. Χάλλκ. κ-κρεμ-μάρι Χάλλκ.

Έκ του ούς. γκρεμός, παρά τό όπ. και τύπ. γκρεμνός, κρεμ-μός κ.λ.π., και της παραγωγ. καταλ. -άρι.

1) Τόπος βραχώδης, κρημνώδης Ζάκ. Κρήτ. Κως Λέρ. Νάξ. (Άπύρανθ.) Σύμ. Τήλ. Χάλλκ.— Γ. Χατζιδ. ένθ' άν.: Άσμ.

Τσουπάνης εκατέβην-νε απόυ ψηλόν κρεμ-μάρι Τήλ.

Πού ήξερα, μιά φουρνελιά νά βάλω 'ς τό γρεμνάρι, άφου τον ήφερεν εντό τό Χάρο νά σέ πάρη Νάξ. (Άπύρανθ.)

Θωρεϊ φουσσαίτο τση στεριās κι άρμάδα του πελάου, πάνω σέ πέτρα πάτησε, σέ ριζιμιό γρεμνάρι αυτόθ.

Ή λ. και ως τοπων. υπό τους τύπ. Γρεμνάρι Ζάκ. Γρεμνάρι του Χερουλιακού Νάξ. (Άπύρανθ.) Γκρεμινάρι Στερελλ. (Φωκ.) Της Κάπ-παρης - της Σκάφης - της Συνκιās τό Κρεμ-μάρι Τήλ. 'Σ τά Χορδοά Γκρεμ-μάρια αυτόθ.

2) Σπήλαιον υπό κρημνώδη προεξοχήν βράχου Κως Νίσυρ.: "Αμα 'έμ' βολλαργέρονυν d' άρνια 'πό τά νγρεμ-μάρια, προμηνύεται γιερή βοοδή (πολλαργέρονυν = άπαλλαργάρουν = απομακρύνονται) Κως. 2) Μεμονωμένος βράχος Νάξ. (Άπύρανθ.): "Όλη ή σπηλιά είν' έναν άλειφτό γρεμνάρι. "Ηλεα πώς θα μπορέσωμε νά κόψωμε dό γρεμνάρι που' ναι μέσ' 'ς τό μαερεϊό, μα dε d' άξιωνούμεστα. "Ένα γρεμνάρο' έέξεχεν εκεί 'ς τό πεζούλι κ' έθέλησα νά τό κόψω κ' ήρριξα κάτω τό πεζούλι. Θα dής δυό γρεμνάρια ν' ανοίουν γαι νά σφαλούνε και μέσ' 'ς εντά τρέχει τ' άθάνατο νερό. 3) Μεταφ., εύρωστος, άθλητικός άνήρ Νάξ. (Άπύρανθ.): Σά γρεμνάρι 'τονε κι απέκειο πέθανε σέ δυό μέρες. Καλέ, μα πώς τό 'ονάτισεν ή άρρώστια τό γρεμνάρι εκείνο! Συνών. βράχος Β, 1.

γκρεμαρίδι τό, ένιαχ. κρεμαρίδι Χίος.

Έκ του ούς. γκρεμάρι και της ύποκορ. καταλ. -ίδι.

1) Μικρός κρημνός. Συνών. γκρεμαρούλι. 2) Λίθος μέγας, της καταλ. -ίδι καταστάσης μεγεθ. κατά τά εις -ίδι έπιτατικά γροθίδι, μπουνίδι, τουφεκίδι κ.τ.τ.: Θα σου σύρω ένα κρεμαρίδι! (= θα σου έξακοντίσω μιá μεγάλη πέτρα). Συνών. βράχος Α 3.

γκρεμαροβόλι τό, ένιαχ. γρεμναροβόλι Νάξ. (Άπύρανθ.)

Έκ του ούς. γκρεμάρι, παρά τό όπ. και τύπ. γρεμνάρι, και της παραγωγ. καταλ. -βόλι.

Πλήθος άπορρώγων βράχων. Συνών. Γκρεμαροθέμι, γκρεμαρομάνι, γκρεμοθέμι.

γκρεμαροθέμι τό, ένιαχ. γρεμναροθέμι Νάξ. (Άπύρανθ.)

Έκ του ούς. γκρεμάρι, παρά τό όπ. και τύπ. γρεμνάρι, και της παραγωγ. καταλ. -θέμι.

Γκρεμαροβόλι, τό όπ. βλ.

γκρεμαρομάνι τό, ένιαχ. γρεμναρομάνι Νάξ. (Άπύρανθ.)

Έκ του ούς. γκρεμάρι, παρά τό όπ. και τύπ. γρεμνάρι, και της παραγωγ. καταλ. -μάνι.

Γκρεμαροβόλι, τό όπ. βλ.

